

TEZA:

Wniosek obrońcy oraz obwinionego o zwrot poniesionych przez niego kosztów obrony z wyboru w wysokości 10.893,66 zł nie zasługuje na uwzględnienie. Ustalona w umowie z klientem wysokość opłat za czynności adwokackie nie musi stanowić podstawy zasądzenia przez sąd poniesionych przez tę stronę kosztów zastępstwa prawnego.

WO-175/22

POSTANOWIENIE
z dnia 25 maja 2023 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Piotr Karwat
SWSD Sławomir Bereza

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2023 r. na posiedzeniu

z powodu zażalenia obwinionego i obrońcy obwinionego dotyczącego punktu 3-5 Orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 13 grudnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt jako WO-175/22

postanawia:

utrzymuje w mocy Orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 13 grudnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt jako WO-175/22 w zaskarżonej części.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 13 grudnia 2022 r., w sprawie oznaczonej jako WO-175/22, Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP w Warszawie zmienił zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP z dnia 28 czerwca 2022 r. (D-99/XI/22) i uniewinnił

obwinionego M. S., w pkt 2 uchylił pkt. 2 zaskarżonego orzeczenia, w pkt. 3 zasądził radcy prawnemu M.S. koszty obrony w kwocie 1080 zł w postępowaniu przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym i Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP od OIRP, w pkt. 4 zasądził radcy prawnemu M. S. koszty obrony w kwocie 840 zł w postępowaniu odwoławczym przed WSD KIRP w Warszawie od Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w pozostałym zakresie wniosek o przyznanie kosztów obrony oddalił (pkt. 5).

Postanowienia zaskarżył obwiniony oraz obrońca obwinionego w zakresie pkt zawarte w pkt. 3 – 5 w/w orzeczenia dotyczącego zasądzenia kosztów obrony zarzucając sądowi II instancji obrazę przepisów postępowania tj.:

naruszenie prawa materialnego, a to przepis art. 632 pkt. 2, art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 74¹ pkt. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z § 11 ust. 1 pkt. 1, § 11 ust.2 pkt. 1, § 11 ust. 2 pkt. 3, § 15 ust. 3 oraz §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 t. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wnieśli o zmianę orzeczenia w zaskarżonej części tj. co do pkt. 3-5 orzeczenia w zakresie kosztów obrony.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenia obrońcy obwinionego i obwinionego okazały się niezasadne.

Należy zwrócić uwagę na regulację art. 70⁶ Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych regulującą materię kosztów postępowania dyscyplinarnego. Stanowi on m.in., że koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany a w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. W pozostałych przypadkach koszty dochodzenia i postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym pokrywa właściwa Okręgowa Izba Radców Prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych.

Wniosek obrońcy oraz obwinionego o zwrot oskarżonemu poniesionych przez niego kosztów obrony z wyboru w wysokości 10.893,66 zł nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę prawną do ustalenia wysokości wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy, stanowią przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2018.1184 j.t.) oraz przepisy aktualnie obowiązującego rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. Rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800). (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2019 r., II KK 324/16)

*Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze, opłaty za czynności adwokackie ustala umowa z klientem, niemniej umowa ta jest wiążąca tylko w relacji pomiędzy obrońcą będącym adwokatem i jego mocodawcą. Ustalona w umowie wysokość opłat za czynności adwokackie **nie musi stanowić podstawy zasądzenia przez sąd poniesionych przez tę stronę kosztów zastępstwa prawnego**. Powyższe znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu projektu komentowanego rozporządzenia, gdzie zastrzeżono, iż „oceniając wysokość podlegającego zwrotowi wynagrodzenia na podstawie autonomicznie określonych przesłanek i każdorazowo, uwzględniając charakter sprawy, rzeczywisty nakład pracy pełnomocnika i podjęte w sprawie czynności, **sąd nie jest związany ustaloną w umowie wysokością wynagrodzenia (...) za prowadzenie sprawy**. Ustalona w taki sposób opłata istotnie może różnić się od rzeczywiście poniesionego przez stronę kosztu profesjonalnego pełnomocnika” (zob.: A. Partyk, T. Partyk, Komentarz do § 15 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Lex 2017). (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2019 r., VI KZ 4/19)*

W rozpoznawanej sprawie nie jest więc ona dla Sądu wiążąca.

*Jak wynika z § 15 ust. 1 powołanego wyżej Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich **ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych** określonych w rozdziałach 2-4, z czego wnosić należy, że są one podstawą do ustalenia wynagrodzenia. Istotne rozróżnienie zawiera ust. 2 i ust. 3 § 15 Rozporządzenia. Mianowicie, wysokość wynagrodzenia w sposób decydujący różnicuje to, czy sprawa wymaga, czy też nie wymaga przeprowadzenia rozprawy, przy czym w sytuacji, gdy sprawa wymaga przeprowadzenia rozprawy, sąd powinien uwzględniać stawkę przewyższającą minimalną, ale nie większą niż jej sześciokrotność. (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2019 r., II KK 324/16)*

W sprawie niniejszej obrońca oskarżonego domagał się zasądzenia, zgodnie z przedstawionymi fakturami, kwoty 10.893,66 zł, która przewyższa wysokość stawki minimalnej

Wniosek taki musi również zostać uzasadniony, a pełnomocnik żądający przyznania mu wynagrodzenia w wysokości przewyższającej stawkę minimalną powinien przytoczyć argumenty przemawiające w jego ocenie za taką potrzebą. *(tal też Partyk Aleksandra, Partyk Tomasz, Opłaty za czynności adwokackie. Komentarz, wyd. III, Opublikowano: LEX/el. 2021).*

Na marginesie Sąd wskazuje, iż rację ma Obwiniony i obrońca Obwinionego, iż podstawą zasądzenia w/w kosztów winno być Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich, aczkolwiek nie ma to wpływu na samą sentencję orzeczenia, które jest w ocenie WSD KIRP prawidłowe.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.